

מכתביו של רותם

לפני שבועיים פירסמתי את מכתבה ה' שמתן של בילה. מאז לא פסקו דומי מכתבי האהדה — לסובתי, כחובל. כך גבר בסמוכי בעתיד הגזע האנושי, וכן גם נכר מצב רוחי השתפר, ואולי עוד היום אקים חופנה הצביעו ר'!

אני שרויה עתה בראנס האופטימי שלי, עד שפשוט אני מסוגלת לשנוא אותך, בילה. אני רק מרחמת עלייך.

רותי, אל תקחי הכל ללב, כותב א. זך או זק, אני מתאר לעצמי איהו ערומת מכתבים מסופשים, חנפנים, ומשמיעים נתי אספו אצלך. חבל מאוד שהבולים מעל ה' מעטפת הם לא שלי. הם כבר שלך.

ובכלל — שמעי לעצתי — קחי לך טורר אי, שמי אותו מהחתי למיקרוסקופ שלך. תוכלי להגדיל אותו כרצונך. מצוידי, עד רבאלוף.

דווא רינה השיגרתית והאפורה חשבה שה נירא עושה רושם לרוץ ליד השלחן משפטים כחל. כשאני אחתתך, יהי המון בחוריז אומללים. פנעס האחרונה כשאמרה זאת, שאלי איתה מ'שהו: "תסלחי לי, אבל עם כמה את מתכוננת להתחתן?"

גברי ממשפחה טובה

לא נעים לו לכתוב על עצמו, לכן כותבת אחת ביים רחל. וזה למרות ששולחה, היא מציינת, הוא קורא קבוע של מדורי כמות.

התוך, גברי, עיניים חומות ומשפחה טובה. וניראה הרבה יותר מבוגר משנה וחצי — גילו. הוא פודל גיזעי, בעל תעודת יחסין ומי כן לקבל תשובה מי כלבה מתא מה עם שכל והומור לפי המען: רקסי, ת. ד. 20222, תל-אביב.

במקומך, רחל הייתי שולחת אותו לוויה רודן. למונטי שלה יש המון קשרים. אבל הודו, כי הם ממריאים השבוע. לא שמעת ממונטי קיבל תפקיד?

מיבצע? 63

הקורא (2/1328) שלח לי מה שהוא מכנה "הצעה לקו פעילה לשנת 63". קיראו אור' תה בעיון ואימרו לי אם מקבלים אותה.

הולכי וגברברי פאריס. אדם אשר יאציל בדמיונו על אותו דור צעיר כדי שידע לזכות עם שכניו בשלום, להעריך ולכבד את שכניו בני המיעוטים, אשר יזכור ו' יידע כי הא אינו אלא אחד מכלל יצורי אנוש בחיים.

"אם תמצאי אחד כזה או אחת כזאת, אנא, קשרי אתי איתם". אינך שונא לשמוע את עצמך מדבר, מה? אגב, נניח שבאמת הייתי שומעת בקולך ומחסלת את המדור — איך, לדעתך, היית מתקשר עם "בעלי הנפש הכנה ושאר-הרוח" ש"שידעו לכבד את שכניהם בני המיעוטים?" דרך השדכנית ברונייה?

שמתן לב להתנהגות המזוהה של הגבר הישראלי המצייני כשמתרחש משהו בינו ל' בין נערה, הוא מעמיד פנים בפנישה הבאה שכלום לא קרה. אבל כשלא קורה כלום, הוא מעמיד פנים לפני כל החברים מסוגלה עד אילת כאילו הכל קרה ביניהם. למה?

נא לפנות ליושבראש

"אנו קבוצת נערים בגיל 17 שרוצים להקים חברה ומעוניינים — רוצים — לפרץ בנות בגיל 16. מ'ונינות מתקשות להתקשר בהקדם האפשרי עם יושבראש של החברה העתידה: מר לינמן יורם, וויצמן 127 ת"א.

יש עוד נערות בסביבה?

נימאס לו הכל, אבל לא נמאס לו לכלבל לי את המוח. בכלל, הוא מתפלל אם עוד נותרו נערות רציניות במדינה — בתל-אביב והסביבה — שאפשר לשוחח איתן. רציניות — יש, אבל אינני חושבת שהן דווקא שר אפות לשוחח ובמיוחד איתך.

הוא 172 ס"מ, ומצייני ליד זה "לא גבוה", מפני שאחרת בטח לא אביין. הגבר — אחרי 20, וישנן שאומרות עליו שהוא חתיך, וישנן שאומרות שהוא רק גאה. אחותו אימרות כי הוא סתם נחמד. הוא עצמו מצייני בענות שהוא עליו והוא לא רוצה להתחתן, ולפעמים גם אוהב לרקוד. (3/1328) במולטו פורטיסומו, אז אני חייל ותקי! "אז מי באמת רוצה אפילו תמונה.

מוזמן לא השתעשעתי כך כך כמו בזמן ש' קראתי זאת. זה מוסף כשמקבלים פעם מכתב מרענן, מלא אידיאלים כזה, אחרי קילוגרמים של "יש לי עיניים כחולות ואני אוהבת לקרוא, אבל אין לי זמן".

"זה למעלה משנה שצרות קימטו פני — הפכוני לצימוק, כל זאת באשמתך את.

"זכורני, כשראיתי לראשונה את ניצנו הראשון של שבועון זה, ע'ד היו פני עגל' גלים, מלאים, וגופי מוצק. עדיין זכורות לי פעימות ליבי אשר צל של התרגשות והר' בה הרבה תקחה היה נוכך בהן. ידעתי כי שבועון זה הוא אשר ינחה את אוכדי העצות ותושיהן, אך כיצד ומתי לבחור בטוב, בהוגן, ובצודק.

"היום, שנים רבות לאחר אותה הרגשה נרוממת נפש, נידמה לי כי התפרצות ה' גאה והשימחה הקדומו לבוא. אז לא ש' ערתי — ואני כש'ח כי עוד רבים מהקור' אים נחזיקים בדעתי זו — כי יתחנן יתק' לפינת שידוכים!

"א, כן. אני מטיל ספק, ולו הקל ש' בקלימ, בכורך כע'ינאותי או כעורכת מדור. ועוד: נידמה לי כי נפשו, אם לא גופי, חוסנה בפני אישם הצולבת של ה' קוראים והמקרים למיניהם. אך איני יכול להבין מדוע בחרת לך דוקא במדור זה חזר משמעות וערך לגבי הקוראים הרצי' ניים — הכונה לאלה שעברו את גיל ה' צ"רה והעשרים — כמו זה הנקרא מכת' ביים לרותי.

"רת'! הנסיית פעם את עצמך לאתר איזה טייס של אדם, והכחנה לאדם ממש, ש' יהיה בעל נפש כנה ושארירות, היודע את אשר הוא רוצה? האינך חושבת כי סיפוקך יירב לו תערכי סתה על אותה צעירה חמודה בעלת אף סולר ועיניים מקבילות, שתוכל לשמש דוגמה וסמל לכל אבות בנות העורים המחזירות לראשן את ההנאה וה' טובה ההומריים בזמן שהן בועטות בשאט' נפש ממש(?) במוסר והטוב?

"אז אילי תצליחי להפסיק את קוראיך הנאמנים על גילון נידר בו תצוייר במילים ומשפטים דמות דיוקנו של צעיר, אשר תאפיין את דמות הדור הלאומי של ישראל. לא דמות של לובשי גינס, גבוהי עקב ו' לוגמי אספרסו. לא דמות מושאלת מסרטי

בשבילך סקופ איך אפשר לאהוב בלי להתי' חתן". קיוותי שהפלייבוי האפור יתרום משהו לחינוך הדור. "איך אתה מתחיל רומן חדש?"

"בלי בעיות. אני רואה אשה יפה, מבקש מאחד המכירים שלי (יש לי הרבה) לעשות בינוי הכרה. נישא, מזמין אותה לרקוד ואז שואל ישר — "מתי אפשר לצאת איתך?" ציפיתי לגישה פחות פרימיטיבית.

"כמה זמן יכולה אשה לעניין אותך לפני, וכמה, אם בכלל, היא ממשיכה לעניין אותך גם אחרי?"

"אני לא יכול לענות על השאלה. זה יהרוס את העתיד שלי. יש לי במיקרה כמה ידיות קוראות עברית". קשה לה, הוא אור' מר, לאחר ככנות את הגיל המועדף עליו במין הנגדי. "העיקר שתהיינה אינטליגנ' טיות ובעלות הוש' המור". (סיסמה זו מ' כרת לי מאיפה שהוא, גם לכס?) "למשל", ממשיך המומחה המקומי, "הצרפתיות לא יפות, אבל מלאות הומור. הגרמניות יפות, אבל לפרות יש יותר הימור". הוא אינו מסוג הגינטלמנים המעדיפים בלונדיות. הוא מחליף צבעים. כמו צמיגים בלארק שלו. השתלשלי שלא להיות גסטרירו במיוחד כשהזכרתי לו שהוא מבקר גם לפעמים ב' ישראל. "זה נכון", הוא מסכים, "נידמה לי שהישראליות נחמדות. אולי בגלל שאני ב' גם עות רבות ואין לי זמן להכיר אותן מקרוב".

"כמה זמן נמשך אצלך רומן?" "אין גבול. כל זמן שזה נמשך". "איך אתה נותן להן להבין אחר כך שזה היה בצחוק?"

"בהתחלה הייתי פשוט מזהיר אותן מ' ראש שאני לא טיפוס שמתחתן. במשך ה' זמן חיתרתי גם על האזהרה. הן עכשו פשוט שומעות מחברות שאני לא הטיפוס שמתקשר. כשהן יוצאות אתי, הן יודעות בדיוק מה מחכה להן".

יש לו פאטנט אקסקלוסיבי למדי לחסל רומן. כאן באה התעשייה הכבדה לעזרתו. פשוט שוכר מטוס ונוחת בריביירה. "לא ייתכן שלא קיימת אצלך דמות של אשה אידיאלית?"

הוא מצוייד פשוט בכל האביזרים של נער זוהר: כסף, הוא יודע ליהנות ממנו גם כשהוא מבובו אותו. העובדה שאין לו מטוס פרטי אינה מפריעה לו. לפני שנים החל שמו הולך לפניו. מאז פועלת אצלו ההצלחה בכוח אינרציה. הנשים סקרניות להיחכת תמיד בעצמן.

נשואין מועזים אותו. נשואין זו שא' לה של השלמה. ואני מרגיש בהחלט שלם עם עצמי כשאני לבד בדירה שלי. מה כבר יכולה להוסיף לי אשה? כסף בחדאי שלא, במטבח אני טוב ממנה. ואהבה? יש לי

יורד השעשועים של העולם המזרחי

חברים, אני מודאת. מחזורם הדל של צעריה השעשועים הישראליים הולך ומצטמק הם כולם, כסופו של דבר, מחתים על כבודם ומתחננים. האופק אינו מבטיח שום תגבורת רצינית.

זה, כמובן, משאיר את השדה פתוח ל' דוקטור אינג'ינר פוקה הירש, מגדל סוכנו' יות לתעשייה קלה וכבדה ואחד הרחוקים המושבעים ביותר של המרחב השמי ורח'ב דיונוגוף. השבוע חגג הציבור את יובלו ה' חמישים וחמש של המוסד — פוקה.

למרות פעילותו העניפה לילה-לילה — משך דור שלם — בקוסטילים דיפלומא' טיים, במסיכות החברה הגבוהה, במועדוני לילה, ובתיגרות קורטיביות כחולות-פנס — ניראה הדוקטור כאילו ניעור רק לפני פחות מחצי שעה מתרדמת החורף שלו. רענן, טרי, מהודר, מדיף תמיד בושם זיבן, אוריגינאל, ומיכן לשרותך תמיד, מאדאם' מאדאמ'אולי, לנשך את ירך, אם לא יותר.

רעמת צערו האפור והעקשן ושיניו ה' לבנות הכיור תמיד למתנה ידיותיו ה' בלונדיות, שחורות, אדומות, וכחולות, את שחקן הבד האיטלקי הממותק רוזאנו ברא' צי. ובכן, הרי הוא לפניכם, דור המח, ה' בראצי הישראלי, והוא יכול ללמד אתכם משהו, שמעו לי, אל תשימו לב לזה שהוא בסך הכל רומני טוב, ללא כל תואר אצי' לות, שנקרא שלא באשמתו פרויקה הירש, כאשר טרם אימץ לו את השם המצלצל: פוקה.

האיש חדל מזמן לכתוב לי מכתבים ואני כבר שכחתי שמחובתי הלאומית כרותי — לבזו לו. שופעת נדיבות נתתי לו את ה' הדמונית האחרונה לטור את עצמו. דוקטור הירש היה עוץ בחלוק גרמני מסטיץ אדום, בעל כנות גלויות לגלות תחתי פגימה איטלקית מפוספסת אדום-שחור-לבן — כש' יאות בשתיים בלילה למסור דברו ללור' חדש אשר אל ידע את יוסף. חדאי שהוא תחיק כוס קורבאזייה בידו הימנית, מה השאלה? השמאלית שלו היתה הפעם פנויה. שכחתי לשאול למה.

דירת הסאר שלו ליד כיכר דיונוגוף מר'